

R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **M. G.**, bytom Š., B., proti žalovanému: **K. R. P. Z. B.**, K.t, Š., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-141/DI-SK-2006 zo dňa 26.6.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku K. súdu v B., č. k. 2S 262/06-18 zo dňa 12.12.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 262/06-18 zo dňa 12.12.2007, **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-P-141/DI-SK-2006 zo dňa 26.6.2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, O.R.P.Z. B. III č. ORP-156/DI-OBCEP-2006-V-III zo dňa 9.5.2006 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) a uložení pokuty § 22 ods. 2 zákona vo výške 3 000 Sk a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na zistenie, že správne orgány v konaní dostatočne zistil skutkový stav a tento aj po právnej stránke správne posúdili, keď prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti o 41 km/h kvalifikovali ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona, zodpovednosť za jeho spáchanie vyvodili voči žalobcovi a uložili mu sankciu v medziach § 22 ods. 2 zákona.

Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že skutočnosť, že vozidlo značky Citroen C3 EČ BA-425JD najvyššiu dovolenú rýchlosť prekročilo, vyplynula z fotodokumentácie skutku a záznamu o nameranej rýchlosti, pričom fakt, že toto vozidlo viedol žalobca dostatočne preukazuje svedectvo službukonajúceho policajta ppráp. D. a potvrdenie držiteľa vozidla spoločnosti A. L. a. s. o tom, že v uvedený deň bolo vozidlo zverené žalobcovi. Konštatoval, že za danej dôkaznej situácie zistený skutkový stav nemožno vyvrátiť ani skutočnosťou, že po zaznamenaní prekročenia najvyššej povolenej rýchlosti v obci sa vozidlo službukonajúcim policajtom stratilo z dohľadu.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že sa rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušujú a vracajú na ďalšie konanie. Namietal, že oznámenie spoločnosti A. L. a. s. nemá žiadnu vypovedaciu hodnotu, nakoľko jej štatutár Ing. Pernecký nemohol vedieť, či vozidlo skutočne viedol on v čase spáchania priestupku. Vyjadril názor, že toto oznámenie nemožno považovať za nepriamy dôkaz ani za indíciu. Ďalej uviedol, že vozidlá sa k sebe blížili a minuli sa v rýchlosti 149 km/h a boli priečne od seba vzdialené min. 6-7 m, pričom dňa 26.1.2006 bolo v okolí Bratislavy polojasné až oblačné počasie s teplotami cez deň okolo -6°C a za takýchto podmienok ppráp. D. nemohol rozpoznať, kto viedol predmetné vozidlo v čase spáchania skutku.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny, keď zo spisového materiálu vyplýva, že k priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky došlo tak, ako je to uvedené v napadnutom správnom rozhodnutí. K spochybneniu hodnovernosti zistení hliadky

PZ uviedol, že príslušníci PZ sú zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov zmocnení vykonávať podľa § 2 ods. 1 písm. j/ dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a spolupôsobiť pri jej riadení, podľa § 2 ods. 1 písm. k/ odhaľujú priestupky a zisťujú ich páchatel'ov, pričom ide o činnosť prispievajúcu k ochrane spoločnosti, policajti ju vykonávajú po zložení prísahy a preto nie každé konanie zistené hliadkou PZ musí byť doložené obrazovým alebo zvukovým záznamom. Dodal, že ani oznámenie spoločnosti A. L. a. s., o tom, že vozidlo užíval žalobca, nebolo iným spôsobom spochybnené a vyvrátené ani samotným žalobcom, ktorý do správy o výsledku objasňovania priestupku v časti pre vyjadrenie obvineného uviedol len to, že vozidlo prekročilo rýchlosť a ku skutočnosti, kto teda vozidlo viedol, sa nevedel vyjadriť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že policajná motohliadka v zložení ppráp. D. a npor. K. dňa 26.1.2006 vykonávala kontrolu dodržiavania najvyššej dovolenej rýchlosti v obci Svätý Jur a na ceste II/502. V čase cca o 11.00 hod. jazdila hliadka smerom do Bratislavy, keď v obci Svätý Jur zaregistrovala v opačnom smere vozidlo značky Citroen C3 EČ Ba-425JD, ktoré povolenú rýchlosť zjavne prekročilo a preto po zmeraní jeho rýchlosti prístrojom Ramer 7CCD-U sa hliadka so svojim služobným vozidlom otočila smerom na Pezinok, no prenasledované vozidlo dostihla až keď išlo opäť smerom do Bratislavy cca o 11.45 hod. Podľa ppráp. D. bola vodičom tá istá osoba, ktorá vozidlo viedla smerom do Svätého Jura na Pezinok, pričom prekročila v obci rýchlosť.

Následne začal Okresný dopravný inšpektorát O.R.P.Z. B. III správne konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona, zo spáchania ktorého bol podozrivý žalobca a to na tom skutkovom základe, že dňa 26.1.2006 o 10.58 hod. v obci Svätý Jur smerom na Pezinok viedol spomenuté osobné motorové vozidlo, pričom prekročil povolenú rýchlosť v obci 60 km/h o 41 km/h, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-156/DI-OBCP-2006-V-III zo dňa 9.5.2006 uznal žalobcu vinným zo spáchania predmetného priestupku a podľa § 22 ods. 2 zákona mu uložil pokutu v sume 3.000,-Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 6 mesiacov.

Odvolaní proti nemu žalobca poprel svoju vinu tvrdením, že zo žiadneho dôkazného prostriedku obsiahnutého v spise, okrem vysvetlenia ppráp. D., nevyplýva, že by v čase spáchania priestupku viedol motorové vozilo žalobca. Dôvodil tým, že vysvetlenie ppráp. D. nie je v časti „vodičom bola tá istá osoba, ktorá viedla vozidlo smerom do Svätého Jura“ pravdivé.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní, sankcie boli uložené v súlade so zákonom s prihliadnutím na osobu páchatel'a a závažnosť priestupku, pričom odvolacie dôvody žalobcu nemožno akceptovať vzhľadom na zistený a potvrdený stav veci.

Podľa § 15 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v obci smie vodič jazdiť rýchlou najviac 60 km/h, a ak ide po diaľnici v obci alebo po ceste pre motorové vozidlá v obci, najviac 80 km/h, ak nie je dopravnou značkou dovolená vyššia rýchlosť.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlou ustanovenú vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky alebo prekročí rýchlou ustanovenú dopravnou značkou.

Podľa § 22 ods. 2 zákona za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) a l) možno uložiť pokutu do 7 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny

a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3). Vykonávanie dôkazov patrí správneho orgánu (ods. 4). Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

V konaní nebolo sporné, že dňa 26.1.2006 v čase o 10.58 hod. v obci Svätý Jur vodič vozidla zn. Citroen C3 EČ BA- 425JD prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť o 41 km/h a podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán po vyhodnotení všetkých v konaní zadovážených dôkazov, najmä výpovede člena hliadky PZ ppráp. D. a vyjadrenia držiteľa vozidla spoločnosti A. L. a. s., podľa ktorého v ten deň vozidlo užíval žalobca (ktorým súd nemal dôvod neveriť), dôvodne dospel k záveru, že vodičom uvedeného vozidla bol v čase spáchania skutku žalobca. Správnosť tohto záveru nevyklučuje ani skutočnosť, že k zastaveniu vozidla došlo s časovým odstupom po zaznamenaní prekročenia povolenej rýchlosti radarovým rýchlomerom.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložili pokutu podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré súd totožné s námietkami odvolacími a dospel k správneho názoru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo

k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 19. augusta 2008

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová